

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/32/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617212363
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6617212363.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, vo veci starostlivosti o maloletého: O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. II XXX/XX, L., zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, dieťa rodičov: matka: M. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. 5, I., právne zast. JUDr. Jánom Marčokom, advokátom, so sídlom M. Gorkého 21, 984 01 Lučenec, a otec: O. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. II XXX/XX, L., právne zast. Kováč / Krpčiarová & partners, s.r.o., so sídlom M. Bela 2, 984 03 Lučenec, o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 16.04.2018, č. k. 6P/42/2017-59, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:

„I. Súd návrh matky zamietla.

II. Súd ukladá rodičom a maloletému O., nar. XX.XX.XXXX povinnosť podrobiť sa asistovanému styku v Zariadení Spoločenstva svätej rodiny, Krízové stredisko Moštenica 74 za účelom zlepšenia vzťahov medzi rodičmi a maloletým a obnovy styku matky s maloletým po dobu 6 mesiacov.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že maloletý v súčasnosti odmieta stretávať sa s matkou sám, prejavuje však túžbu po svojej mladšej sestre M.. Z výsluchu maloletého vyplynulo, že matku nemá rád, nakoľko mu táto veľmi ublížila, a to v čase rozvodu rodičov. Otec mu nebráni v stretávaní sa s matkou, avšak maloletý sa s matkou stretávať nechce. Okresný súd poukázal na článok 3 ods. 1 Dohovoru a poznamenal, že vzájomné konflikty medzi rodičmi nie sú v prospech maloletého. Súd apeloval na matku, aby vzhľadom na jej vyjadrenia týkajúce sa oboch maloletých detí a jej snahy udržať ich súrodenecký vzťah, umožnila otcovi ako aj maloletým deťom vzájomne sa stretávať, aby rovnako aj otec mohol mať vplyv na výchovu a starostlivosť o maloletú M., ktorá bola zverená do jej starostlivosti. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že matka vlastným správaním vyvolávala v maloletom nechuť sa s ňou stretávať, a to v dôsledku toho, že mu v čase rozvodu zabráňovala stretávať sa s otcom a spôsobila mu jednak fyzické poškodenie formou porezania na tele ako aj psychické poškodenie a v súčasnosti maloletému bráni stretávať sa s jeho sestrou, alebo mu tieto stretnutia podmieňuje nezmyselnými podmienkami. Pretože maloletý sa nechce s matkou stretávať a nechce matku navštevovať vôbec, súd prihliadol na jeho názor, a teda z daného dôvodu súd návrh matky na úpravu styku zamietol. Vzhľadom na danú situáciu, ako aj pre potrebu pomôcť matke a naučiť ju ako zlepšiť jej vzťahy s maloletým, ako aj vzťahy s druhým rodičom, t. j. za účelom nápravy normálneho fungovania rodinných vzťahov, súd nariadil výchovné opatrenie, a to formou

asistovaného styku. Uvedenú formu výchovného opatrenia okresný súd zvolil najmä z toho dôvodu, aby sa matka naučila správať sa k maloletému za pomoci odborníkov a zároveň, aby ju títo usmernili ako má pristupovať k maloletému a citlivo si našla k nemu cestu za účelom obnovenia ich vzájomných vzťahov. Je evidentné, že vzhľadom na psychickú traumu, ktorú má maloletý z rozvodu svojich rodičov, nie je možné ani z jeho strany bez pomoci odborníkov očakávať bezproblémovú obnovu vzťahov, keďže sa za obdobie predchádzajúcich troch rokov nevedel sám zmieriť s touto situáciou. Výchovné opatrenie sa bude vykonávať po dobu 6 mesiacov, pričom vzhľadom na skutočnosť, že maloletému bolo tak závažne ublížené bude potrebné, aby kolízny opatrovník podával správy o výsledkoch výchovného opatrenia priebežne, a to v lehote každé dva mesiace. Okresný súd dané výchovné opatrenie bude sledovať a priebežne vyhodnocovať jeho účel, pričom ak nastanú skutočnosti hodné osobitného zreteľa súd posúdi, či je potrebné jeho trvanie, resp. zrušenie. V závere odôvodnenia rozhodnutia okresný súd nabádal matku, že je v jej záujme, aby sa naučila lepšie správať k maloletému a využila daný spôsob obnovy vzťahov s maloletým, a to citlivým spôsobom, nie za pomoci nátlaku z jej strany. V prípade, že sa správanie matky nezmení a maloletý ju bude aj naďalej pre jej správanie odmietaať, t. j. výchovné opatrenie nebude úspešné, súd môže zasiahnuť do výkonu rodičovských práv a povinností. Rozhodnutie oprel o ustanovenia § 36 ods. 1, § 24 ods. 4, § 25 ods. 1, 2, § 26, § 37 ods. 2, písm. d) Zákona o rodine. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ustanovenia § 52 C.m.p.

3. Proti rozsudku sa odvolala matka. Rozsudok súdu prvej inštancie žiadala zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie. Namietala nesprávne právne posúdenie veci, a to s ohľadom na ustanovenie § 25 ods. 2 Zákona o rodine. Poukázala na to, že okresný súd v danej veci opomenul aplikovať toto ustanovenie, čím založil vadu nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietala, že s ohľadom na systematiku Zákona o rodine je zrejme, že prvotne je potrebné využiť miernejšie prostriedky úpravy vzťahov, a nie uložiť výchovné opatrenie. Matka sa dôrazne ohradila proti odôvodneniu výroku (bod 30. odôvodnenia). Uviedla, že na maloletého žiadnym spôsobom nátlak nevyvíja, a ani takéto konanie nebolo v konaní preukázané. Za nenáležité považuje matka aj vyjadrenie súdu ohľadom prípadnej neúspešnosti ochranného opatrenia, podľa ktorého súd môže zasiahnuť do výkonu rodičovských práv a povinností. Rozhodnutie súdu vo vzťahu k výroku II. napadnutého rozhodnutia matka považuje za arbitrárne a nepreskúmateľné. Namietala nesprávne skutkové zistenia, a to hlavne zistenia súdu týkajúce sa súdom tvrdeného správania sa matky, vo vzťahu k maloletému. Závery okresného súdu sú arbitrárne a nepreskúmateľné. Nie je pravdou, že by maloletému kedykoľvek fyzicky alebo psychicky ublížila alebo ubližovala. Pokiaľ ide o súdom tvrdené bránenie stretávania sa maloletého so sestrou, takáto skutočnosť nebola v konaní preukázaná a ani žiadnym účastníkom tvrdená. Je to práve matka, ktorá sa snaží iniciovať stretnutia maloletého s dcérou. Z konania pred súdom, ako aj zo správania otca je zrejme, že vzniknutá situácia otcovi vyhovuje a nesnaží sa žiadnym spôsobom maloletého viesť a motivovať k obnove vzťahov s matkou a dcérou. Podľa odôvodnenia napádaného rozhodnutia matka nadobúda pocit, že súd za uvedenú situáciu viní práve matku, s čím nemôže súhlasiť. V tejto súvislosti poukázala aj na bod 28. napádaného rozhodnutia. Namietala, že súd apeluje iba na ňu a nie na oboch rodičov. Nie je zrejme, z akých dôkazov súd dovodil, že matka bráni otcovi v stretávaní sa s maloletou. Ďalej namietala, že súd porušil jej právo na riadne poučenie a pri výsluchu nebola vôbec poučená o jej procesných právach, a to najmä v zmysle § 150 ods. 1 C.s.p. § 203 C.s.p. a § 32 C.m.p. Rovnako súd primeraným spôsobom neinformoval maloletého v zmysle § 116 C.m.p. o prebiehajúcom konaní, ani jej neobjasnil dôsledky prípadného rozhodnutia vo veci. Zápisnica o pojednávaní zo dňa 16.04.2018 neobsahuje prepis jeho výsluchu, ale iba podstatný obsah jeho výpovede. Takto vykonaný úkon považuje matka za nezákonný a ako taký nemôže byť podkladom pre zákonné rozhodnutie. Namietala aj nesprávnym procesným postupom okresného súdu, ktorý spočíval v opomenutí aplikácie ustanovení § 181 a § 182 C.s.p. Uvedeným konaním okresného súdu došlo k zmareniu práva matky vyjadriť sa k dokazovaniu a právnej stránke veci v záverečnej reči. Podľa bodu 4. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejme, ktoré listinné dôkazy slúžili ako podklad pre rozhodnutie súdu a ako ich okresný súd vykonal.

4. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec maloletého dieťaťa. Rozsudok okresného súdu navrhol v plnom rozsahu potvrdiť a považuje ho za správny a dôvodný. Odvolanie matky považuje za účelové a ničím nepodložené, nakoľko sa o maloletom synovi takmer vôbec nezmieňuje a po celý čas opäť rieši viac-menej len seba, prípadne napáda otca, a to spôsobom, že vytrháva množstvo vecí z kontextu. Matka sa vo svojom odvolaní zamerala na procesné pochybenia súdu, ktoré považuje otec za účelové. Maloletý syn už v rámci rozvodového konania opakovane od matky utekal, nakoľko mu matka ubližovala závažným spôsobom fyzicky ako aj psychicky, čo sa postupom času preukázalo aj v znaleckom posudku

č. 15/2014 znalkyne M.. L. Q.. Znalkyňa už vtedy rezolútne a urýchlene odporučila zveriť syna do osobnej starostlivosti otca, pričom zároveň navrhla striedavú osobnú starostlivosť aj v súvislosti s maloletou dcérou M.. Matka sa v celom odvolaní asi z pochopiteľných dôvodov odmieta zaoberať vyjadreniami maloletého syna O., ktorý sa opakovane pred kolíznym opatrovníkom ako aj priamo pred súdom vyjadril, že sa s matkou nechce stretávať, pričom uviedol aj konkrétne dôvody. Tým, že maloletý O. zostal v starostlivosti otca synovi len prospelo, pričom postupne u maloletého boli odstránené veci ako pomočovanie, únik stolice, zajakávanie. Potom, ako sa maloletý O. z uvedených potiaží za pomoci otca dostal, sa matka dožaduje kontaktu spôsobom, kedy opäť nerešpektuje želanie syna a nesnaží sa priblížiť v chápaní synových potrieb tým, že požiada o úpravu styku len so synom, vynechávajúc dcéru M.. Správanie matky a spôsob komunikácie, resp. skôr nekomunikácie, ako aj obsah jej správ adresovaných na maloletého mobil nasvedčuje tomu, že matka nedokáže so synom komunikovať korektne, férovo a už vôbec nedokáže prijať a dať priestor realizovať jeho želania opakovane, smerované ku kontaktu so sestrou M., ktorá je v starostlivosti matky. Za niekoľko rokov si matka nedokázala nájsť spôsob a ani cestu k synovi a rovno zvolila direktívny krok formou konania na súde. S ohľadom na uvedené skutočnosti, ako aj okolnosti preto okresný súd pri svojom rozhodovaní postupoval správne, keď nariadil výchovné opatrenie.

5. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že trvá na svojich vyjadreniach a doterajších správach a na základe uvedených skutočností navrhuje rozhodnúť v zmysle vykonaného dokazovania. Poukázal na to, že medzi rodičmi maloletého dieťaťa v súčasnosti stoja nevysporiadané otázky ich partnerského vzťahu z minulosti, ktoré prenášajú do ich vzájomných konfliktov a potom sa dieťa stáva rukojemníkom v rozhodovaní o tom, ktorého rodiča uprednostní. Za danej situácie sa rodičia nedokážu dohodnúť v otázke kontaktov s maloletými deťmi. Napriek tomu, že obidvaja absolvovali sociálnu intervenciu na Referáte poradensko-psychologických služieb vo Veľkom Krtíši, k rodičovskej dohode nedospeli. Vzájomné negatívne ponímanie sa rodičov u maloletého prehĺbuje už aj tak narušené citové väzby k matke. Maloletý vníma negatívne naladenie rodičov, čo oni nijako neskrývajú. Kolízny opatrovník zastáva názor, že psychika maloletého dieťaťa nie je dostatočne zrelá na to, aby vedel vyhodnotiť konflikt rodičov, v dôsledku čoho je zmätený a odmieta jedného z rodičov, čo ale nie je v záujme maloletého. V záujme eliminovania akejkoľvek psychickej a fyzickej ujmy u maloletého odporučili asistovaný styk rodiča s maloletým dieťaťom, zameraný na stabilizovanie jeho psychického stavu, s formovaním a posilnením jeho konštruktívneho adaptačného vzorca správania v kontakte s matkou.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil v celom rozsahu.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď prihliadol na najvyšší záujem dieťaťa, zároveň správne aplikoval príslušné právne normy, ktoré aj správne vyložil. Námitky matky uvedené v odvolaní odvolací súd nepovažuje za dôvodné. Okresný súd svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, uviedol na základe akých úvah dospel k svojim skutkovým a právnym záverom a skutkové závery sú v súlade s vykonanými dôkazmi. Pri rozhodovaní okresný súd vychádzal predovšetkým z najlepšieho záujmu maloletého O., pričom prihliadol na všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré majú vplyv na rozhodnutie. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a v podrobnostiach naň odkazuje. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu obsahuje podrobné vysvetlenie dôvodov, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie a jeho postup bol v súlade so zákonom. Za vadu konania v žiadnom prípade nemožno považovať to, že okresný súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv matky maloletého dieťaťa.

9. Podľa článku 4 CMP platí, že ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho najlepšom záujme. Citované ustanovenie korešponduje Dohovorom o právach dieťaťa (oznámené pod číslom 104/1991 Zb.), ako medzinárodný dokument, ktorý po jeho podpísaní a ratifikovaní zaväzuje aj Slovenskú republiku, a rámcovo vymedzuje základné zásady, ktorých cieľom je poskytovať ochranu dieťaťu v rôznych oblastiach jeho života a jednou z takýchto oblastí je aj občianske súdne konanie.

Podľa článku 3 Dohovoru musí byť pri akejkolvek činnosti súdu, ktorá sa týka maloletých detí, prvoradým kritériom záujem dieťaťa. Záujem dieťaťa zabezpečujú predovšetkým hmotnoprávne ustanovenia, najmä Zákona o rodine. Úlohou súdu preto je v každom konaní dôkladne skúmať hmotnoprávne predpoklady pre vydanie rozhodnutia vo veci. Súd je povinný vždy prihliadnuť na záujem dieťaťa ak rozhoduje o výkone rodičovských práv a povinností (§ 36 Zákona o rodine).

10. Pokiaľ v odvolaní matka ďalej namietala, že okresný súd mal prvotne využiť miernejšie prostriedky úpravy vzťahov a nie uložiť výchovné opatrenie, odvolací súd túto námietku nepovažuje za relevantnú. Správne okresný súd v predmetnej veci uložil výchovné opatrenie, a to formou asistovaného styku. V konaní pred okresným súdom bolo jednoznačne preukázané, že maloletý utrpel psychickú traumu z rozvodu svojich rodičov, dlhodobo z tohto dôvodu odmieta stretávať sa s matkou, a preto nie je možné, tak ako na to poukázal aj okresný súd, bez pomoci odborníkov očakávať automatickú a bezproblémovú obnovu vzťahov v rodine. Od rozvodu rodičov maloletého dieťaťa uplynula dlhá doba, a za celú dobu sa rodičia nedokázali dohodnúť na úprave styku, pričom maloletý O. dlhodobo odmieta styk s matkou. Za danej situácie by mali obidvaja rodičia mať na zreteli prvoradý záujem maloletého dieťaťa, pričom nie je v záujme maloletého, aby boli pretrhnuté vzťahy s matkou, a preto okresný súd v snahe pomôcť obnoveniu vzťahov v rodine vo veci správne rozhodol, keď rozhodol o uložení výchovného opatrenia s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine. Svoje rozhodnutie okresný súd riadne odôvodnil a jeho rozhodnutie je v tejto časti tiež preskúmateľné. Vzhľadom na postoj maloletého k stretávaniu sa s matkou, ako aj zistené skutkové okolnosti okresný súd správne dospel k záveru, že nateraz je potrebné z dôvodu úpravy vzťahov medzi rodičmi a maloletým uložiť povinnosť podrobiť sa asistovanému styku, čo v konaní doporučoval aj samotný kolízny opatrovník. Tvrdenie matky, že okresný súd mal využiť miernejšie prostriedky úpravy vzťahov a nie uložiť výchovné opatrenie, nezodpovedá vykonanému dokazovaniu, pretože už len existencia konfliktov a možnosť stresového prostredia je dôvodom pre rozhodnutie, ktoré vytvorí podmienky preto, aby pod odborným dohľadom došlo k obnoveniu vzťahov medzi maloletým a matkou, a k postupnému rozvíjaniu citových väzieb, nakoľko nie je v záujme maloletého, aby došlo k strate kontaktu s jeho matkou. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie pokiaľ sa týka druhého výroku a jeho rozhodnutie preto považuje v tomto rozsahu za vecne správne.

11. Pokiaľ matka ďalej poukazovala na to, že okresný súd porušil jej právo na riadne poučenie, uvedená námietka nie je dôvodná. Zo spisu je zistiteľné, že účastníkom konania spolu s predvolaním na súd bolo doručené v písomnej forme aj poučenie súdu o procesných právach a povinnostiach účastníkov konania. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že dokazovanie v nesporných konaniach je založené na vyšetrovacom princípe. Účastník v mimosporovom konaní teda nemá v pravom zmysle slova povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. V týchto konaniach sú účastníkov síce tiež vyzve na predloženie skutkových poznatkov, ako aj na navrhnutie dôkazov, avšak nesplnenie tejto povinnosti pre nich nebude znamenať žiadny negatívny postih (napr. prehru v spore), ako je to v sporovom konaní. V konaniach, ktoré súd môže začať aj bez návrhu, si súd aj sám získava skutkové poznatky a môže vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, resp. ak účastníci nenavrhli žiadne dôkazy, súd ich navrhne sám (vyšetrovací zásada). V týchto konaniach nedochádza ani k deleniu (prenášaniu) dôkazného bremena. Zodpovednosť za výsledok sporu nesie súd a účastníci sú subjektmi konania, ktoré súdu môžu napomôcť objasniť skutkové okolnosti. Keďže v nesporných konaniach nejde o „spor“ medzi účastníkmi, ale o verejný celospoločenský záujem na rozhodnutí vecí, účastníci nie sú pri svojej nečinnosti postihnutí žiadnou sankciou ani negatívnymi dôsledkami, pretože vec sa rozhoduje vo verejnom záujme. Mimosporové konania sú ovládané tzv. princípom materiálnej pravdy a princípom vyšetrovacím. Oficiálny a vyšetrovací princíp mimosporového procesu vedú k tomu, že iniciatíva je často na súde, ktorého povinnosťou je v súčinnosti s účastníkmi rozhodujúce skutočnosti zistiť (účastníkov nezaťažuje dôkazné bremeno), a to bez akéhokoľvek prvku koncentrácie konania. V nespornom konaní súd upravuje pomery účastníkov. V týchto konaniach sa tiež neuplatňuje koncentračná zásada (§ 34 C.m.p.). Účastníci majú možnosť predkladať skutočnosti a dôkazy v priebehu celého tzv. základného konania, teda aj v rámci konania na odvolacom súde (§ 63 C.m.p. - úplná apelácia). Hovoríme, že konanie je ovládané zásadou materiálnej pravdy, pretože súd skutkový stav sám zisťuje a snaží sa čo najviac svojím zisťovaním priblížiť skutočnému stavu (§ 36). Z vyššie uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že dokazovanie v mimosporovom konaní ako je už vyššie uvedené je založené na zásade vyšetrovacej a nie je ho možné stotožňovať s dokazovaním v sporovom konaní. Okresný súd dodržal zákonom stanovený procesný postup a v konaní neboli zistené žiadne vady konania, a preto námietky matky ohľadom postupu súdu nie sú dôvodné.

12. Nie je dôvodná ani námietka matky ohľadom zápisnice o pojednávaní zo dňa 16.04.2018, kde matka namieta, že zápisnica neobsahuje prepis výsluchu maloletého, ale iba podstatný obsah jeho výpovede. Tu odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 99 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ak to súd považuje za vhodné a účelné, spisuje sa o procesných úkonoch aj zápisnica. V zápisnici sa najmä označí prejednávaná vec, uvedú sa prítomní, opíše sa priebeh procesného úkonu a uvedie sa podstatný obsah prednesov a výroky rozhodnutia. Rozhodnutie o tom, že čo je podstatné, a čo, a ako treba zachytiť v zápisnici, je rozhodnutím sudcu alebo predsedu senátu, ktorý zápisnicu diktuje, a ktoré je limitované jeho subjektívnym vnímaním toho, čo pri úkone súdu zaznelo, a aký to má význam pre ďalšie konanie. Matka maloletého dieťaťa bola oprávnená namietať správnosť diktovania zápisnice, čo však neučinila na pojednávaní, ako to vyplýva zo spisu. Okresný súd správne postupoval, keď zaznamenal iba podstatný obsah výpovede maloletého, čo je v súlade s § 99 ods. 1 C.s.p.

13. Odvolací súd považoval rozhodnutie okresného súdu vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti za vecne správne, súdne úvahy založené na vykonaných dôkazoch, spravodlivé a v čo najlepšom záujme maloletého dieťaťa, preto rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 52 C.m.p. a § 396 ods. 1 C.s.p., keď žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.
O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).